

A valóságteremtés metafizikai megfontolásai.

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 3:09 am

Dénes Albert Valóság teremtés annyira szeszertartozik, hogy hajlamosak vagyunk csak a teremtett valóságot tekinteni az egyetlen valóságnak. Legalábbis a szemjézán szászé. Á-gy diktálja, hogy a szemkura adott, a teremtett, az eláttánk ill valóságot áfixáltan teljes valóságnak fogjuk fel.

Hogy ezt a fixált, rágztett valóságot is csak tárdékes rászleteiben vagyunk képesek járól-rosszul tanulmányozni, az leginkább komikusan objektívizál magatartásunkból ered, hogy ne mondjak szemléletet. Amikor a modern gondolkodás álvonala oda jutott, hogy kijelenthette: vgre sikerült a gondolkodást megtisztátania a metafizika gomolygás kátdátul, akkor már az is bekövetkezett, amire azt szokták mondani, hogy a fárdázzel egyt a gyermeket is kiáltik.

Hajlamosak vagyunk nehezen észrevenni azt az egyszeri tányt, hogy a most szemkura adott valóság is eláult valamikor valahonnan, valahogyan és hogy folyamatosan j állapotok, kárlálmények, helyzetek, események, dolgok jelennek meg. Arra most nem tárek ki, hogy mit árték az állapoté, a ákálárlálményé, a áhelyzeté, az áeseményé szavakon, csupán annyit jegyez meg, hogy kálálnbáz metafizikai jelentéseket hordoznak, még akkor is, ha egy áelazábbé szávegben ágynevezett szá-noná-mikus kapcsolatba hozhatjuk ezeket.

Téjt, hisszük, tudjuk, látjuk, tapasztaljuk, hogy a valóság- ágymond- teremtődik, kárláttánk, bennánk és, hogy mi bele vagyunk ágyazva ebbe a valóságba. Ez ágy is van. Csakhogy az ember tudásul kell vegye, hogy -ebbül a folyamatból ánmagát ki nem vonhatá don,- átv/passz-v, tudatos/tudattalan hozzáállással ászt vesz a valóság teremtésében.

Jelen ársom cálja, náhány, a valóságteremtésre vonatkozó megfontolást tenni. Annak árdékében, hogy ez minél mentesebb legyen a pszeudometafizikai káld homálytá, igyekszek a gondolatokat minél kávetkezesebb, logikusabb formában levezetni.

Szándékosan egy teljesen rossz és egyáltalán nem márvadá pöldéjt mutatok be, nevezetesen azt, hogy hogyan teremtheték egy árt. Jáól olvasták. Egy árt. Mondjuk, egy karárt. Azt fogjuk megnázni, hogy hogyan fogom megteremteni az árt. ááretes, nem? De, legalábbis, mint metafizikai experimentum.

Előbb azonban tisztázzunk le náhány, a teremtéssel kapcsolatos áelméleti alapelveté.

Most csak egy metafizikai kijelentést teszek, kásább fány fog derálni a lányegre.

Az ige a teremté szá, és ugyanez az ige, szá, logosz az, amely a magá általi teremtés ártelmét is megadja.

Erre ászlegesen egyes gondolkozók is rájáltak, az árt fektetnek olyan nagy hangsúly a szá

logikai, szemantikai, pragmatikai aspektusaira. Ezt mind úgy teszik, mintha csakis a helyes megismerés érdekében, beleértve a kommunikációt is tennék. Ez így is van, tényleg ezért is teszik. Csakhogy van egy olyan rejtett cél is, amit valószínűleg kontrollálnak vagy valószínűleg manipulációjuknak lehet nevezni, és ami abban áll, hogy a másik korszak valószínűleg elemeket minél magabiztosabban keze alatt tartsa. Ezt lehet csinálni, csakhogy ez nem visz kézelebb az embernek a valószínűleg teremtésben való részvételére megértéséhez. Pengelesre csak szolt logikával egy idő után inkább átmetszi a valószínűleg szívet, mintsem hogy megértene, hogyan és miért keletkezett ez a szívet, és milyen szerepet játszott maga ennek a szívetnek a megteremtésében. Mindez nem zárja ki, hogy valakinek nem lehet jó, és les logikája. Ha a metafizikai megértésre használna ezt, akkor egy másik se gts a logika, ha csak egyedül lehetséges valószínűleg magyarul, akkor akadály. Ugyanis, a logikának az a szerepe, hogy a megértési folyamatokban megadja a gondolatok helyes szerkezetét, a gondolatok szisztematikus kritériumait, s nem pedig az, hogy a nyelvben magyarul szolgálgjon. Menjünk tovább, ugyanis a gortem egy karát.

Ismerjük a metafizikának azt a valószínűleg modelljét, miszerint a teljes valószínűleg megnyilvánult és meg nem nyilvánult valószínűleg osztható fel. A megnyilvánult valószínűleg az, ami a szemünk elé áll, ez a teremtett, explicit, számunkra adott valószínűleg. Hogy mennyit látunk ebből, az más kérdés. Akármilyen furcsán hangzik, de a meg nem nyilvánult valószínűleg is fel lehet osztani és ebből az élel lehet a valószínűleg-teni egy olyan részt, amely ugyan még nem nyilvánult meg, de más tartalmaz olyan szellemi gyökereket, metafizikai lehetőségtartományokat, amelyek aztán átjutnak a megnyilvánulásba és konkrét, explicit alakot öltenek. Természetesen, ez csupán a megértés célját szolgálja felosztás. Ilyen csak a valószínűlegban van. (Utóbbi mondat nem el-rés, humorként színtam).

Nos, megjelöltük azt a helyet, ahonnan a valószínűleg teremtés operáns elemei származnak. Szellemi gyökereknek lehet nevezni, amelyek a valószínűleg állapotok vagy ha úgy tetszik elő-állapotok szellemi értelemben vett alakzataiba rendeződnek és egy-egy ilyen állapokra van egy szál, az illető állapotot egybetartó logosz, amit kézzel nem ismerjük. Csupán kére tudjuk a rni a valószínűleg az állapotokat a magunk jelszerű használt fogalmi nyelvvel, így számunkra ezek az állapotok, vagy teremtési elő-állapotok úgy foghatók fel, mint lehetőségtartományok, amely tartalmaznak az illető állapotokkal kapcsolatos köveket, fogalmakat, korábbi tapasztalatok kölmény- és emlékkanyagát, öröket, köpzeteket stb.

Ezzel a valószínűleg szőről, vagy- ha a valószínűleg gon a megnyilvánult világot értjük- az valószínűleg gellőtti szőről; való az embernek ki nem kapcsolható, meg nem szüntethető kapcsolata van. Erről nem tudni annyit jelent, hogy az ember metafizikai természetű állapotaiban számunkra is érthetetlen helyzeteken keresztül sodródik, zavarosabbnál zavarosabb körülmények között (lásuk meg, hogy ez is egy állapot!- még hozzá olyan, amelyre az állapotot megnevező szál is van, szanszkrit nyelven avidja, magyarul más fogalmiasabban tőréskes kás;bas;g, alvajás).

Ne felejtjük el, hogy a szál, az ige, a logosz nem csak teremt, hanem amit teremt, annak megadja az értelmét is. Ez részben azt jelenti, hogy ha így tudnánk teremteni, akkor a teremtés egyszerre lenne itatva értelemmel, részben pedig azt, hogy ha mégis valahol valamiben hiba csúszik be, akkor a hibás állapotot egészében megnevezni köpes logosszal ki tudnánk javítani a hibát. Ilyen logosszal kézzel nem igazán rendelkezünk, az említett példában szereplő avidja- s itt meg lehet említeni magát a vidját, amely tőrésletes öberséget jelent- nem a maga logosszerűségében tudjuk részt venni- azonnal felfogni, s így annak ellenére, hogy ezek a szavak logosszal rendelkeznek, eltart egy jó darabig, amíg igazán megértjük. Olyan ez, mint amikor egy köpen valószínűleg foltokat, vonalakat, szárnyműveket látunk és csak hosszas vizsgálás után ismerjük fel, hogy pl. egy arcot jelenít meg.

Na, de most aztán már tényleg nekilátok a beárgást karra megteremtésnek.

Azonban még kérek egy kis félrelépet. Amíg az ember, de jobban mondva az emberiség nyelvének, az a-gy gondolatbeli és képbeli világának nincs meg az a logosz-színvonal, amely a valóságghatáron (megnyilvánult-meg nem nyilvánult átmenet) szélesíves a teremtésben való világos, áber, értelmes részvételhez, addig szélesíveszeresen csak azzal a készséggel tud operálni, amellyel éppen rendelkezik. Ha teremteni akarok valamit, akkor a teremtés értelmét is meg kell adjam, a teremtett dologgal egyútt. Ne felejtsek el, hogy a logosz teremt, de megadja a teremtés értelmét is. A teremtéshez szélesíves világos, értelmes logosz, széles helyett csak ennek megfelelőbb formával rendelkezek, a-gy a teremtés értelmét sem tudom pontosan megadni, csupán jól-rosszul szíveshezozott metafizikai indoklással helyettesíteni. Erre azonban nagy szélesíves van, mert ha nem adom meg a teremtési szélesíveskom és tényleg sem metafizikai indoklást, legalább valamilyen ácazást, mert alakban, akkor értelmetlen teremtést tudok csak végrehajtani, amely inkább lenne fekete mági, de legalábbis ilyenszerű ké-sorlet, mint értelmes teremtés.

Tehát, meg kell indokoljam, miért akarok ráteremteni.

Kezdjék:

- szélesívesgem van arra, hogy lássam az időt,
- elhatároztam, hogy időbeosztásomat tudatosabban fogom megszervezni, s maga az ára a konkrét használati értéknél, az időmórosen ké-vél egy szimbolikus hordozója annak a szélesíveskomnak, hogy ezután jobban, értelmesebben, kévetkezésebben fogok bánni az idővel,
- asztrológiai nyelven szélesíves, harmániában akarok kerülni a Szaturnusszal, amelynek egyik legfontosabb jelentése az idő.

Indoklásnak, a teremtésbe való részvétel felelősségbeli kritériumának a megjelölésére ennyi elég, legalábbis tegyék fel, hogy igen. Ennyi legalábbis elegendő ahhoz, hogy lelkiismeretemmel annyira szíveshangzáiban legyen, miszerint tudhatom, hogy nem kévetek el semmilyen fekete mágiát, vagyis nem sörtem meg az ácaegyetem Teremtésszellemét ténylegnyeit.

Ámbár:

- karra eddig én az ízletben vettem, a munkahelyemen teljesített szolgáltatást kapott pánzén, hacsak ándókba nem kaptam, ha jól emlékszem, kért árá, egészes áletemben, Igen ám, de:

- a munkahelyemen teljesített szolgáltatásnak olyan feltételei vannak, amelyekkel ha valamiképpen nem rendelkeznek, nem tudnak ott szolgáltatást teljesíteni, kévetkeztetésüképpen nem kapnak pánzét, továbbá menve, pedig nem tudnak ráteremteni.

Kézzánségesen és kélsívesen azt lehet mondani, hogy elvágok egy adott munkát, amire kapok egy bizonyos pánzésszeget. Erre aztán éppen azt ácaeremthetek, amire elegendő. Vehetek rá, krumplit, ruhát, aztán ha elfogy a pánz, ácaér semmit sem tudok teremteni, vége a varázsnak. Csakhogy én nem varázsolni akarok, hanem a teremtést megörteni.

1. Árá nem csak vehetek, hivatalos munkahelyemen kapott pánzéssel, hanem kaphatok is valakitől.
2. Nem csak a munkahelyemen fejthetek ki olyan tevékenységet, amely szívesíveséssben áll bizonyos teremtéssenergiával, a-gy a ácaépánzenergiával.
3. Kiderívelhet, hogy metafizikai indoklatom- hogy miért kell nekem az ára- nem helytáll, a-gy ahhoz, hogy az idővel harmániában kerülssek, nem egy áj, széles, mutatás, elégíves karra kell. Lehet, hogy a kezembe kerül egy olyan kényv, amit még meg sem kell vegyek, amelyből sokkal

többet megtudok az értelmesebbekben hasznos élethelyzetekről, mint amit egy karriert birtoklásra nyújt.

Figyeljtek meg jól az eddigieket:

1. Egy karriert kell nekem, azzal a metafizikai indoklással, hogy ez segít az idővel való harmóniában kerésszel, a maga szimbolikus és praktikus módján.
2. Karriert van ugyan az életben is, amit pánzzal meg lehet venni, de engemet most a karral teremtesem érdekelt.

Ez a fajta karral ott van a meg nem nyilvánult világban, ahol azonban nem tud úgy ott lenni, mint karral, hanem csak úgy, mint a karrierttel kapcsolatos összes szellemi, mentális, kápi, fogalmi stb. élethelyzet transzmutációs vagyis egyéni, így, mint:

-időmórtészek

-az időmórtés élethelyzet (a világgal egyéni: hogy eligazodhassunk az időben, hogy be tudjuk osztani, hogy szimulálni tudjunk vele stb.)

-magának egy karriertnek valamilyen élethelyzet vagy akár elmosódottabb kápi

-egy karral viselőnek élethelyzete

-az élethelyzet metafizikai indoklatom (miért kell nekem egy karriert)

-az idővel, az időmórtéssel, időbeosztással kapcsolatos fogalmak, gondolatok, stb.

Nos, mindebből ami megvalósul, lehet, például, egy karriert, ami persze nem a semmiből állt el, hanem valahol valakik életét tette. Ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy csak a megteremtett dolgokat lehet beszerezni és ezt a megteremtésnek is nevezni. Gondoljunk arra, hogy az a technológia, amellyel ma sorozatban a karrierteket állítják elő, és elrhető a ronoszogathatók, valamikor a megteremtés előtt valósággal, vagyis a meg nem nyilvánult világban volt. De sok ember kápi-kápi és egyéni élethelyzetet azon, hogy élethelyzetek a szimulációra adott, meg nyilvánult világba. Én konkrétan nem dolgoztam ezen. De kell egy karral. Azt, hogy miért, mondtam. Én ez a lényeg, hogy a karral-élethelyzet-re való világgal kimondtam, mert itt jól a metafizikai fordulat. Nem biztos, hogy indoklásomnak egy karral felel meg. Lehet, hogy karral is szerepelhet benne, lehet, hogy annyira nem is fontos. Ha nem fontos, attól még lehet, hogy meglesz az karral is, azonban utálag esetleg beláthatom, hogy amit el akarok érni, abban valószínűleg az karral nem is játszik lényeges szerepet.

Az, hogy a karriert csak úgy, élethelyzet a meg nem nyilvánult világban a karral-élethelyzet-re való világgal, vagyis a megmond materializálják a karriert, ki van zárva. A meg nem nyilvánult világban, amit egyesek a semmivel, vagy a nem-léttel azonosítanak, nincs olyan, ami egy konkrét, adott karriert olyan előformája lenne, amire csak hipp-hopp, csak rá kell adni egy megteremtési technika segítségével az anyagi ruhát, s a kápi is a karriert.

Ha a megteremtés elhiszi valaki, s élethelyzet ilyen élethelyzetek tapasztalatai is vannak, arra kellene felelősen, hogy valószínűleg a szubjektív élethelyzet olyan megteremtés, amelynek kapcsán fennáll az a veszély, hogy a valószínűleg nem fogja többé megkérni a valószínűleg a valószínűleg a valószínűleg. Nagyon fontos ez. Sokkal jobb, a megteremtés valószínűleg tartani azt, hogy karriert, mint időmórtés eszközök úgy lehetségesek, ha valaki vagy valakik azokat elkészítik. Mindez nem jelenti azt, hogy az ember nem vehet részt a megteremtésben.

Az is részt vesz valamilyen megteremtésben, aki az karrierteket készít.

Amikor az ember állapotokat teremt, akkor a fogalmak, a képek, a teremtés metafizikai, szellemi gyökerei mintegy ¼késbe lépnek, a maguk konkrét alakot nem állítva valóságban a cefelbrednek. Az azt az állapotot kezdik kialakítani, a megnyilvánult valóságba vinni, amit az ember cefelbrestett.

Nyilván, hogy nem létezik olyan metafizikai gyök, amely egy konkrét Á-ra meg nem nyilvánult elµformája, de létezik olyan metafizikai gyök, amely a ezt mondja el, hogy a számunkra már adott valóság elemeibµl hogyan lehet egy idµmórsre alkalmas szerkezetet készíteni. Hogy ilyen van, arra onnan tudunk visszakövetkeztetni, hogy valamikor nem voltak Á-ik, aztán lettek. Ha ez nem elég meggyµzµ, mert nincs bizonyíték arra, hogy volt olyan idµszak, amikor nem volt Á-ra, akkor mondhatjuk azt, hogy biztosan volt olyan idµszak, amikor az embernek halvány fogalma sem volt arra vonatkozóan, hogy elektromos-digitális szerkezetekkel, Á-ikkal is lehet idµt mérni. Aztán a gondolat, a lehetµség a megfogant a emberben és meg is valósá-tott, azaz el is készített ilyen szerkezeteket.

A lényeg mindig az marad, hogy van olyan állapot, amelyben van idµ és fontos a vilihat, hogy ezt mérj¼k, beosszuk. Az erre alkalmas eszk¼z elkészítése már egy második mozzanat, nem kevésbé fontos, ugyan, mint az elsµ, de mindenképpen az alapállapot elsµdleges valóságában gyazottan jelenik meg.

Agy teljesen értelmetlen, hogy valaki magikus hatalmak segítségével teremt, materializál egy Á-ít. Félleleges, de esetenként inkább káros misztifikáció. Ha siker¼l is ilyesmi valakinek, valójában nem egy Á-ít teremtett, hanem egy olyan állapotot, amelyben vissza lehet élni teremtµ, vagy magikus hatalmakkal. Ennek pedig beláthatatlan következményei vannak. K¼lsµdlegesen fogalmazva, az illetµ ember egyszer¼en beleµr¼lhet az ilyesfajta teremtésbe, amely állapot-gondolom- egy ember számára sem kívánatos, megvalósá-tásra érdemes állapot.

Ezért hangsúlyozom, hogy az ember a meg nem nyilvánult és a megnyilvánult valóság határán állva, tulajdonképpen egészen állapotokat hoz át a megnyilvánult valóságba. Ezeknek az állapotoknak sz¶beli, fogalmi, gondolatbeli s egyben tartalma van, amelyeknek lényegi k¼zpontjuk a sz¶foglalásan sz¶lva nem más, mint: az illetµ állapot logosza, igeje, az állapotot megteremtµ és egyben megnevezµ, értelmében megvilágá-tá sz¶, amely nem °gy sz¶, mint például az a rára, hanem az egészen állapot alaplogosza, igeje, szava. Ilyen a állapotnevet nem igazán tudunk, csak a rbesokot, például:

- állapot, amelyben az idµ mórse fontos
- az idµmórs eszk¼ze, célja
- az idµvel való harmóniáibaker¼lé
- maga az idµ képzete, fogalma
- az események egymásutánisága
- magának az Á-inak a a belsµ képe
- az a órzet, amikor az idµt mér, az emlékek, amikor az idµt mértem
- idµvel kapcsolatos társok- pontosság, sietés, elköszés stb., stb.

Mindennek van egy lényegibb s¼r-tése, mondjuk:

aAz ember az idµben

aEmber, akinek fontos az idµ

aAz idµt mérµ ember stb.

Ez persze nem magának az állapotnak a neve, nem az állapotot teremtµ és megnevezµ sz¶, ige, logosz, hanem ennek csak a bb-kevesbé sikeres k¼r¼l-rásai. Egyelµre be kell érj¼k ezzel. Ennek is van valamennyi logosztartalma és ereje. Beláthat, hogy az aAz ember az idµben,

„Ember, akinek fontos az idő, az az időt már ember állapotleírások sokkal több szellemi horizonttal rendelkeznek, mint a karácsonyi viselő ember, vagy, mint a Kell nekem egy karácsonyi, az Egy karácsonyi akarok, az Lesz egy karácsonyi stb.

Az a kérdés, hogy minél előbb elképzelve egy karácsonyi állapot ehhez még megkíséreljük szavakat mondogatunk pozitív eredménnyel járhat, csak az a baj, hogy a teremtés metafizikai lényegének megértéséhez nem visz közelebb. Beidőzhet magának az ember egy karácsonyi, de nem érte meg azt az állapotot, amelyben a karácsonyi valóságot az idő. Metafizikai igénnyel akkor lehet fel- a karácsonyi példánál maradva- ha az állapot, vagy állapotok egészét meg akarom érteni. Vagyis olyan állapotot akarok teremteni, amelyben világossá válnak számomra az idővel kapcsolatos kérdések és ezeknek lehetséges megválaszolásai. Egyéltalán nem kételezem, hogy pontosan egy karácsonyi kell ehhez. Lehet, egy olyan nyelv, amely egy-két, a kérdéssel kapcsolatos márvalósági információ ad, tőbbet ér- ilyen szempontból- mint egy egész karácsonyi-jellemző.

Még mindig marad egy lépés. A metafizikai indoklat. Miért kell nekem olyan állapot, amelyben jobban megérthetem az időt? Ugyanaz az indoklás itt is érvényes lehet, ami egy karácsonyi megteremtésének szándékánál szerepelt. Azért akarom egyéltalán jobban megérteni az idő lényegét, mert egy gondolom, ha jobban megértem, akkor jobban is tudok harmóniába, összhangba kerülni, egyáltalán élni, egyáltalán vele, már mint az idővel. Hogy mindezt miért? Azért, mert nem akarok az az időre való tekintettel nem-levés állapotba és egyben tövevésbe esni, hiszen, bár lehet, hogy vannak éledező állapotok, itt, a földi életünkben fontosak azok a tényezők (állapot-tényezők), amelyeket az idő fogalmának, márvalóságának, beosztásának stb. segítségével adunk (teremtünk) meg.